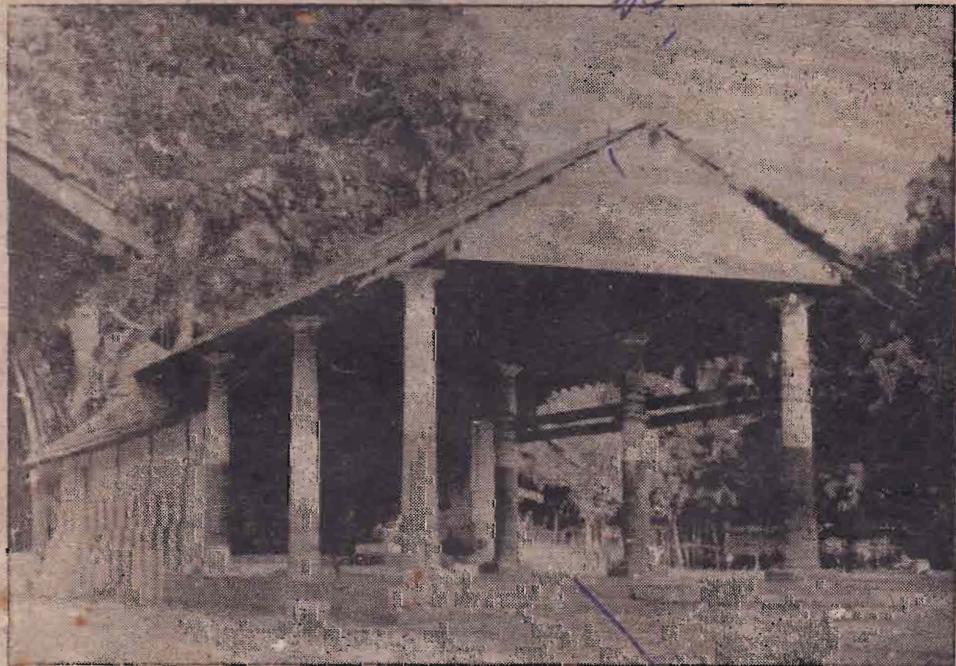


42

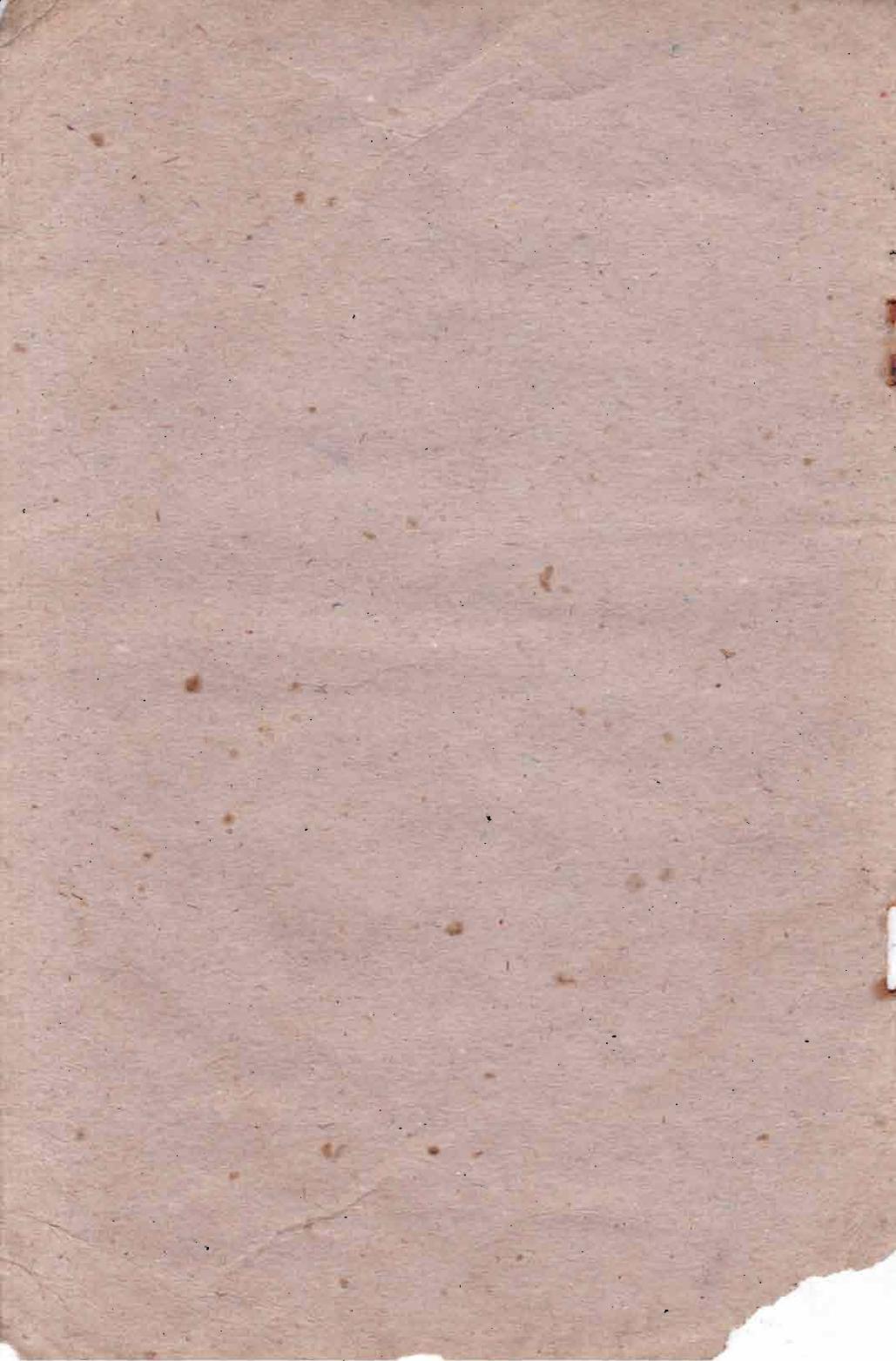
திருவந்தூர்

# கிருஷ்ணராமர்

# அந்தங்கி



நாக. புருசாமி





யாழ்ப்பாணம்

அரியாலை மேற்கு

**வெட்டுக்குளம்**

(புவனேஸ்வரி அம்பாள்)

**நாச்சியார் அந்தாழி**

— நாக. பரமோமி —

தொடர்புகளுக்கு :-

நாக. பரமசாமி  
“கனகாம்பரம்”,  
26, கலைமகள் விதி,  
அரியாலை மேற்கு,  
யாழ்ப்பாணம்.



## சமர்ப்பணம்

“ என்றஞம்மாய் எந்தையுமாய்  
 சன்டிவ் வுலகில் வாழ்ந்தின்றும்  
 தோன்றுத் துணையாய், என்பொருட்டுத்  
 துலங்கித் துயரைப் போக்கிவரும்  
 சான்றேர் மூலம் தன்னுணர்வைத்  
 தமியேற் களித்த அம்பிகையின்  
 தென்று வியழும் பதங்கட்டகே  
 செய்தே னிம்மலர் அர்ப்பணமே ”

— ஆசிரியன் —

யாழ்ப்பானம் நல்லை ஞானசம்பந்தர்  
 ஆதீன முதல்வர் வழங்கும்  
**அருளாசியுரை**

பழுதிலாச் சொல் மணிகளால் அம்பிகைக்கு  
 அந்தாதி பாடியுள்ளார்கள் கவிஞர்திலகம் திரு. நாக.  
 பரமசாமி அவர்கள். யாழ்ப்பானம் அரியாலையில்  
 எழுந்தருளியுள்ள ஆன்னை புவனேஸ்வரிமீது பைந்தமிழ்ப்  
 பாமாலை பக்துமணம் கமழுச், சிவானந்தத்தேன் சொட்ட,  
 பக்தியுடன் பாதமலரிற் குடியுள்ளார் இக்கவிஞர்.  
 சொல்லும் பொருளும் இனைந்துள்ள இக் கவிதைமலர்  
 கருத்தைக் கவர்கின்றது. கவிஞருக்கு எம் ஆசிகள்.

—ஶ்ரீஸ்ரீ ஞானசம்பந்த  
 பரமாச்சாரிய ஸ்வாமிகள்

ஆதீனம், நல்லூர்.

20-8-79

நல்லூர் வட்டக் கல்வியதிகாரியும்,  
தமிழறிஞரும், சைவநெறிச் சீலங்மான

உயர்திரு. கு. சோமசுந்தரம்  
அவர்கள் வழங்கும்

## அணிந்துரை

ஓம் சக்தி

உள்ளத்து எழுச்சி, அதிலும் அருள் எழுச்சி, பா வடிவம் பெறுகின்றது. அன்னையின் அருளால் மலர்ந்த இப்பாமாஸைய அந்த அன்னையின் பாதாரவிந்தங்களுக்கே சமர்ப்பித்து மேலும் அருளைப் பெற்றவர் ஆகின்றூர் கவிஞர். தாம் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம், என்ற வகையால், தாம் யாத்த, அருள் நிறை அன்னையின் மீதான அந்தாதிப் பாடல்களை, மற்றோ ரும் ஒதி உயர்வு பெற வேண்டும் என்று, கவிஞர் அப்பாடல்களை நூல்வடிவத்தில் கொண்டு வந்தமை வரவேற்க வேண்டியது.

பொய்ம்மையையும், பொய்ம்மையாளரையும் கவிதைக்குக் கருப்பொருளாகக் கொண்டு படைப்புப் பல படைக்கும் புற்றீசல் போன்ற கவிராயர்கள் மலிந்துள்ள இக் கவிகாலத்தில், மெய்ம் மையாம் ஆதிபராசக்தியைப் பாட, இக் கவிஞர் முனைந்ததும் அன்னையின் அருளே என்போம்.

கவித்துவம் எல்லோருக்கும் கிடைக்கக்கூடியது அன்று. கிடைக்கப் பெற்றவர்கள் அதைத் துஷ்பிரயோகம் செய்யா திருப்பார்களாக. திரு. நாக. பரமசாமி அவர்கள் தாம் பெற்ற கவித்துவத்தை, அன்னையைப் பாடுதலுக்கே பயன்படுத்தியமையால், நற்பிரயோகம் செய்த புலவர்கள் வரிசையில் இடம் பெற்றவராகின்றூர்.

ஓம் சக்தி

கு. சோமசுந்தரம்

## வெளியீட்டுரை

ஓம் பாக்கதி

அரியாலை, வெட்டுக்குளம் மூலீ புவனேஷ்வரி அம்பிகையின் மீது பாடப்பெற்றுள்ள அருட்பாடல்களைக் கொண்ட “நாச்சியார் அந்தாதி” என்னும் நூலை வெளியிடும் பாக்கியம் அடியேனுக்குக் கிடைத்தது அன்னையின் அருட்சிறப்பே!

அம்பிகை மீதும், அவன் தலத்தின் மீதும் பாடப்பட்ட மூதலாவது நூல் இதுவே என்பது, மேலும் என் மகிழ்ச்சியை இரட்டிப்பாக்கிறது!

ஆதி மனிதன் தமிழன் என்பதும், அவன் சக்தி வழிபாடாற்றி யவன் என்பதும் சரித்திரம் கண்டவன்மை தொன்றுதொட்டே அம்பிகைக்கு வழியடிமை செய்துவந்த நம்மத்தியில் அமைந்துள்ள ஆலயத்தின் தலவிருட்சம் நூற்றைம்பது ஆண்டுக்கு மேலான பழைமை யுடையது. எனவே தலவரலாறு எத்துணைப் பழைமை வாய்ந்தது என்பதைக் கூறவேண்டியதில்லை.

இவ்வாலயத்தின் மூன்றாவது மகா கும்பாயிஷேகம். சித்தார்த்தி ஆளித் திங்களில் வெசு சிறப்பாக நடந்தேதியது. இதன் சிறப்பம்சமாக, எமது ஆசிரியர் திரு. நாக. பரமசாமி அவர்களின் ‘அந்தாதி’ அம்பாளின் பாதங்களில் சமர்ப்பணம் செய்யப்பட்டது. மிகவும் பொருத்தமானதே, பாராட்டுக்குமுரியதே!

நல்லை ஞானசம்பந்தர் ஆதினக் குருமகா சந்திதானம், இந்நூலாசிரியரைக் ‘கவிஞர் திலகம்’ என அழைத்தது. சாஸ்வும் பொருந்துவதே! இதனைத் தொடர்ந்து இன்னும் பல நூல்கள் இவரால் வெளிவர வேண்டுமென்பது எமது பேரவா!

அன்னையின் அருள்நாட்டம் வேண்டுபவர்கள் தினந்தோறும் இதுணைப் பாராயணம் செய்தால் தாம் வேண்டியது கைகூடப் பெறுவர் என்பது ஒருதலை.

இதன் ஆசிரியர் தொண்டு மேலும் வளர்ந்து சிறப்பதாகுக!

இறுதியாக, இந்நூலை வெசு அழகாக அச்சிட்டு வெளியிடுவதில் துணைபுரிந்த யாழ் ஆசீர்வாதம் அச்சக ஊழியர்க்கு எமது நன்றிகள்.

**நாக. முருகேசன்**

கன்னித்திங்கள்,  
சித்தார்த்தி வருடம்,  
1979.

முன்னால் யாழ். கச்சேரி சுவடி காப்பாளர்  
‘பார்வதி வாசம்’  
அரியாலை, யாழ்ப்பாணம்.

“ அம்பிகையின் பூங்கழல்கள் போற்றி ”

## நான்முகம்

இந்நாளே யான் எழுதினேனு? நம்பவே முடியவில்லை. அவனரு ளாலேயே அவன்றுள் வணங்க முடியும் என்ற மணிவாசகப் பெருந் தகையின் வாக்குக்கு இந்நாலே எடுத்துக்காட்டாய் விளங்குகிறது என்பதைத் திரிகரண சுத்தியோடு சொல்லிக் கொள்வதன்றி வேறே துவும் கூறவியலவில்லை.

அன்னையாம் அம்பிகையின் புகழ்பாட வேண்டும் என்ற ஆவல் திடீரென எழுந்ததும், அது இவ்வாரூண நால் வடிவாக உருப்பெற ரதும், ஈழத்தில் சைவத்துக்கும் தமிழுக்கும் அரணைகவும், அரசாகவும் இன்று விளங்கிவரும் யாழ். நல்லை ஆதின முதல்வர், ஸ்ரீஸ்ரீ ஞான சம்பந்த தேசிக பரமாச்சாரிய சுவாமிகள் கையெழுத்துப் பிரதியைப் பார்வையிட்டதும், மணிவாசகர்க்குப் பரஞ்சோதி முனிவர் வழங்கிய வாழ்த்துக்கு நேரான அருளாசியுரை வழங்கியதும், நல்லூர் வட்டக் கல்வியதிகாரியும், கல்விமானும், எழுத்தாளரும், சைவ நெறியில் ஒழுகுபவருமான திரு. கு. சோமசுந்தரம் அவர்கள், அணிந்துரை வழங்கியதுமான நிகழ்வுகள், இப் பிறப்பில் எனக்குக் கிடைத்த பெரும் பாக்கியமே!

யாப்பு விதிகளைக் கருத்திற் கொள்ளாது, பக்தியுணர்வை இந்நாலில் வெளிப்படுத்துவதே எனது நோக்கமாய் இருந்தது. முரனை வற்றைத் திருத்தவெடுத்த முயற்சிகள் வியர்த்தமாயின. அதுவும் அவனின் திருவருளேயென்று கொள்வதைத் தவிர வேறொன்றும் அறியேன். அறிஞர்கள் குற்றங்களைப் பொறுத்தருள்வாராகுக்.

இந்நால் வெளிவருதற்குத் தூண்டியாயமெந்தவர்கள், என்னுடன் கற்பிக்கும் யா/நல்லூர் ஸ்டேஷன் சி. சி. த. க. பாடசாலை ஆசிரியர் கரும், மாணவர்களுமே! அவர்க்கு நன்றியும் கடப்பாடும் உடையேன்.

அட்டையை அலங்கரிக்கும், அன்னையின் ஆலயத்தின் புகைப் படத்தை எடுத்து உதவிய எனது உழுவலன்பரும், ஆசிரியருமான திரு. எவ். ஸ்ரீஸ்லாஸ் அவர்கட்கும் எனது உள்நிறைந்த நன்றிகள் உரியன்.

இந்நாலே, வெளியிடவேண்டும் என்றிடையருது ஊக்கந்தந்ததோடு அன்னையின் அருள்கூட்ட, வெளியிட்டும்வைத்த எனது மைத்துனரும், முன்னாள் யாழ். செயலகச் சாசனக் காப்பாளருமரன திரு. நாக. முருகேசன் அவர்கட்கும், அழகியமுறையில், வீரவில் அச்சிட்டுதனிய யாழ். ஆசீர்வாதம் பதிப்பகத்தின் அனைத்தாழியர்க்கும் அன்பும் நன் றியும் உடையேன். அனைவர்க்கும் அம்பிகையின் அருள் கிட்டுவதாக.

‘அம்பிகையின் புகழ் எங்கனும் பொலிக’  
‘எல்லாப் புகழும் அம்பிகைக்கே’

வணக்கம்.

அன்பன்,  
நாக. பரமசாமி

“கனகாம்பரம்,”  
26, கண்மகள் வீதி,  
அரியாலை மேற்கு,  
யாழிப்பாணம்.  
25-9-79.

## அன்னைய அழைக்க எடுத்தாளப்பட்ட நாமங்கள்

அகல்விளக்கு, அகிமாவினி, அஞ்சுகம், அணங்கு, அணிக்கழு, அணை, அபயகரத்தழகி, அபிராமி, அம்பிகை, அமுதமொழியான், அரசி, அருட்கடல், அருட்குன்றம், அருட்சௌ, அருந்துணை, அருமருந்து, அஸைமகள், அழகம்மை, அழகுதிரள் வடிவு, அழலேந்தி பாகத்தயர்பவள், அறம் வளர்த்த நாயகி, அன்னபூரணி, அன்னை.

ஆதாரம், ஆரணங்கு, ஆரமுதி, ஆலமுண்ட கண்டனருகமர் பவள், ஆற்றுப்பெருக்கு.

இமவான் கோமளம், இளநங்கை, இனியவள், உண்ணு முலையாள், உண்மைகளின் உட்பொருள், உண்மையுருவடையாள், உமை, உலகளந்தவுத்தமனுடன்பிறப்பு, உறுதிப்பொருள்.

எங்கோன் மகிழ்கோதை, எந்தாய். எந்தை துணைவி, ஏந்திமை, ஏறுடையாள் பங்கு, ஒளி, ஒளிப்பிழைப்பு, ஒளிவிளக்கு,

கண்ணின் மணி, கண்ணுதலான் கோமகள், கருணைகரி, கருத்தில் நிறைபவள், கரும்பு, கல்யாணசுந்தரி, கல்வீச் சரங்கம், கலைமகள், கலையரசி, கழல், கற்கண்டு, கற்பகம், கறைநின்ற கண்டன் மகிழ் கணங்குழை, கணகாம்பிகை, காணபரிய பேரொளி, காத்தவள், காந்திமதி, காப்பவிழ்ந்த தாமரை, காபாலிபங்கை உரித்தாக்கிக் கொண்டவுமை, காமாட்சி,

கிருபாகரி, குஞ்சரி, குயின்மொழி, கைத்தலத்து நிற்பவள், கொழுந்து, கொற்றவை, கோமகள், கோபுரம், கோலமயில்.

சங்காரி, சாம்ரோ, சாமுண்டி, சிந்துர மேனியள், சிவக் கொழுந்து,

சுகத்திலுறுபயன், சுகபாணி, சுகம், சுந்தரி, சுரங்கம், செங் கலசம், செங்களி, செந்தாமரையிற் சேர்ந்தவள், செம்பவளவல்லி, செய்யாள், செல்வம், செல்வி, செழுஞ்சிடர், செழுங்கமலச் செல்வி, சொக்கநாயகி, சொர்ணக் கலசம்,

ஞானம், ஞானரதி, தத்துவ விசாரதி, தயாபரி, தயாவான தத்துவம், தர்மசமவர்த்தனி, தவம், தற்பரை தனிவழிக்குத்துணை.

தாமரை, தாய், தாயிற் சிறந்தவள், தாரகை, தானந்தமில் லாதவள், தித்திக்கும் தீம்பாலமுது, திரிபுரை, திருத்திமை, திருத் துணை, திருநிலைதாயகி, திருமகள், திருவருள்,

தூமணி, தெய்வப்பூமகள், தெய்வம், தெய்வமகள், தெனி  
தேன், தேவி, தேன், நடனமயர்ந்தவள், நற்கொடி. நன்முலை நாயகி,  
நாச்சியர், நாதனைடு கூடு நாயகி, நாயகி.

நித்திலம், நிமிர்தரு, நிமிர்ந்து திறைபவள், நிலவு, நிறைகுடம்,  
நிறைகுன்று, நீர்மலிவேணியன் கூறு, நீலி, நீறுதரிமார்பன்கூறு,  
நுண்ணால் இடையாள், நெஞ்சக்களி, நேத்திரங்கள் மூன்றுடையாள்.  
நேயம்,

பங்கயம், பத்தினி, பர்வதம், பாலமுது, பிடியன நடையாள்,  
பினிக்குமருந்து, பிறப்பறுக்கும் பெருவாழ்வு, பிறவியறுப்பவள்,  
பின்னுசடைப்பீராட்டி, புகல், புகவிடம், புஜை, புத்தொளி, புரந்தரி,  
புவனமெல்லாம் பூத்தவள், புவனேஸ்வரி, பூ, பூங்குழலி, பூமகள்,  
பூவை, பெட்டகம், பெடை, பெருவிருந்து, பேரழகு பேரரசி,  
பேரெழில்நங்கை, பைரவி,

பொக்கிஷம், பொருட்செறிவு, பொற்குவை, பொற்பதம்,  
பொன், பொன்மலர்,

மகிடமர்த்தனி, மகிழிடம், மகேஸ்வரி, மட்டுவரார்குழலி, மணி  
வள்ளன் சோதரி, மதி, மதிநுதல்நங்கை, மருந்தினினியாள், மயில்,  
மரகதநிறத்தாள், மலைமகள்,

மாதங்கி, மாதுளம்பூமேனியாள், மாமணி, மாமதுரம்,  
மாமலர், மாமறை, மாயை,

மின்னற்கொடி, மின்னுசுடர்க்கொடி, மீனுட்சி, முகில், முத்திக்கு  
வித்து, முதல்,

மூப்படையா முத்தயிழ், மெல்லியல், மேகம், மோகனம்,

வடிவழகன் வணங்கும் வாழ்வரசி, வடிவழகு, வடிவாம்பிகை  
வடிவு, வண்டார் குழல் வல்லி, வண்ணக்குடை, வரலக்ஷ்மி, வராகி,  
வல்லபை, வல்லவள், வல்லீ, வள்ளிக்கொடி,

வாணி, வாழ்வின் விளக்கு, வாழ்வு, விசாலாட்சி, விடிவு,  
வித்தனி, விமலன் திருப்பாவை, விழுத்துணை, வெள்ளோதிமம், வெளி,  
வேழமுகன்தாய், வேற்கண்ணி, வைகலாம்பிகை.

சுபம்.

## நாச்சியார் அந்தாதி

### விநாயகன் துடு

1. அப்ப மொடுகனிக ளவல்பொரியும் ஆசைமிகக் கப்பு மரியாலைக் கரிமுகவா — முப்போதும் சிந்தா ஞுலந்தீர்க்கும் சீர்வெட்டுக் குளத்துறைவாள் அந்தா தியோத வருள்.
2. ஆனை முகத்தோயே அயில்வே ஸழகற்கு மானை முடித்த மாவீரா — ஏனை யானும்வெட் டுக்குளத்தாள் அந்தாதி யானுரைக்க நானுஞ்செய் நாவில் நடம்.
3. முத்திக் கொருமருந்தாய் மோனத் திருவிருந்தாய் சித்திக்கு நாயக னுய்ச்சிறந்தாய் — சித்திவி நாயகனே வெட்டுக்குள நாயகியாள் நலமுரைக்க நீயருள முன்நில் நிறைந்து.

## நால்

1. கலைமகளே கற்றவர்கள் கருத்தி னிறைபவளே அலைமகளே வெட்டுக் குளத்தரசி — மலைமகளே புன்னென்றியே செல்லும் புழுத்தலைப் புளையனேற்கு நன்னென்றியே யென்று நிலை நாட்டு.
2. நாட்டி ஞெளிவிளக்கே நல்லவர்தம் நாவிற்புகழ் சூட்டும்வெட் டுக்குளத்துக் கொற்றவயே — பாட்டின் சுவையூட்டும் கல்விச் சுரங்கமே யெண்ணிடுநல் லவவழூட்டி நந்தம்மை யாள்.
3. ஆனும்வெட் டுக்குளத்தி னம்பிகையே நின்பதத்தில் தாழும் வரமெனக்குத் தந்தருள்வாய் — வேழமுகன் தாயே தயாபரியே தத்துவ விசாரதியே நாயேன டைக்கலமிந் நாள்.
4. நானுந் தொழுதுன்னை நாடிப் பணிவதற்கு வேளை பிறிதொன்று வேண்டுவதோ — சூழும் பொழுதல்லாம் வெட்டுக்குளப் பொற்குவவயே வழுவன்றே யிங்கோடி வா ! [நின்பொழுதே
5. ஓடிவந் தேவீழ்வேன் உன்றன் றிருவடியைச் சூடுவேன் வெட்டுக்குளச் சுந்தரியே — வீடுபெறு விருப்பிற் சரணடைந்தேன் விழிமலரை என்பொருட்டுத் திருப்பித் துயர்தன்னைத் தீர்.
6. தீர்த்த மழுதம் திருத்தலமோ பொற்கோயில் மூர்த்தம் விருக்கும் முதுசொமே — கீர்த்திமிகு வெட்டுக் குளத்து விரும்பியுறை வித்தகினின் பட்டுப் பதம்நம் பலம்.
7. பலங்கொள்ளு நெஞ்சும் பகைவெல்லுந் தோனும் வலம்வந்தே யுனைநானும் வணங்க — வளமும் உடலுந் தருவாய் உயர்வெட்டுக் குளத்திலருட் கடலேயாட் கொள்ளொள்ளைக் காத்து

8. காத்தவனே நம்மைக் கருதிப் புவனமெல்லாம் பூத்தவனே தெய்வப் பூமகளே — ஏதீதுபுகழ் மிஞ்சுவெட் டுக்குளத்து மின்னற் கொடியேயுன் கஞ்சமலர்ப் பாதமென்றன் காப்பு
9. காப்பவிழ்ந்த தாமரையே கண்ணுதலான் கோமகளே மூப்படையா வெங்கள் முத்தமிழே — நாப்பழுக்க வேண்டுவார் கூடும் வெட்டுக்குளத் தரசீ நீண்டென்றன் நெஞ்சில் நிலை.
10. நிலைத்துவெட் டுக்குளத்தில் நிமிர்ந்து நிறைபவனே மலைத்துவசன் பயந்த மாமணியே — அலைத்தென்னை வாட்டி வதைக்கும் வஞ்சப் புலற்பேயை ஓட்டி விரட்டே யுவந்து.
11. உவந்தேவெட் டுக்குளத்தில் உறைந்து மகிழ்பவனே பவந்தன்னைத் தீர்க்கும் பர்வதமே — சுகந்தாராய் அருமருந்தே அம்பலத்துள் ஆடும் அரஞ்சின் பெருவிருந்தே பினிக்குமருந் தே.
12. மருந்தி னினியாளே மரகத நிறத்தாளே அருந்தே னமுத மொழியாளே — வருந்தும் அடியார் குறைதீர்க்கு மன்னையரே வெட்டுக்குளக் கொடியே யெனியாண்டு கொள்.
13. கொள்ளேன் பிறதெய்வம் வாழ்வுகு டிகெடினும் உள்ளேன் உளையன்றி யொருபோதும் — தள்ளேன் நெஞ்சத்தி னின்றும் நிலைத்துவெட் டுக்குளத்து அஞ்சகமே யஞ்சலென வருள்.
14. அருட்சுணையே யன்பர்மனத் தமரு மகல்விளக்கே பொருட்செறிவே பூவையே பொக்கிஷமே—மருட்சியில்லாத் தொண்டர் பணிசெய்யும் வெட்டுக்குளத் தொல்பதிக்கற் கண்டே யெனியாள் கருதி.
15. கருதித் தொழுமடியார் கைத்தலத்து நிற்பவனே பெருகுவெட் டுக்குளத்துப் பேரரசி — உருகி வலம்வருவேன் நின்கோயில் வாழ்த்துவேன் நின்புகழை உள்ளகொண்டேன் நீயென் உயிர்.

16. உயிராம் மெய்ஞ்ஞான வுண்மைகளி னுட்பொருளே செயிரிற் நலைப்பிரிந்த செய்யாளே — பயிர்மலிந்த வெட்டுக் குளத்தில் விரும்பியதை நாச்சியரே முட்டுவா ராதருள்ள முறை.
17. முறையிடுவார் தங்குறையை முனைந்தே யறுவிக்கும் நிறைவேவெட்டுக்குளத்து நீலி — கறைகளைதும் வாராமல் ஜம்புலற்பேய் வஸ்ராக்கர் என்னினச் சேராமல் உன்பாதம் சேர்.
18. சேர்ந்தவ ஓஎசெந்தா மரையிற் நிருமகளே ஓர்ந்தாரி னுள்ளத் துறைபவளே — நேர்ந்தாடும் காவடிகள் சூடும் கவிஞரவெட்டுக் குளத்திறைவீ சேவடியிற் சேர் செல்வியே.
19. செல்வமே தேனே செழுஞ்சூடரே செம்பவள வஸ்வியே நல்ல வழித்துளையே — வள்ளிக் கொடியே மலிவெட்டுக் குளத்து மகேஸ்வரியே அடியே னடைக்கல மே.
20. அடைக்கு யிடியின் அருந்துளையே வண்ணக் குடையேவெட்டுக்குளத்துக் கோபுரமே — பெடையே ஆச்சுத்த பிறவி யறுப்பவளே யுன்னிடத்தே யீர்த்தாண்டு கொள்வா யெலை.
21. என்னியாட் கொள்ள ஏனிந்தத் தாமதமோ அன்னேவெட்டுக்குளத்து ஆரமுதே — போன்னே கோமகளே யுன்பத்தத்திற் கொள்ளத் தவறுவதென்? பூமகளே யீதென்ன புதிர்?
22. புதிரேநிறை வாழ்க்கைப் புயலி வகப்பட்டு எதிரே வியலாது ஏங்குகிறேன் — கதிர்வேலன் உண்ணு முனியாளே உடையேவெட்டுக்குளத்தில் கண்ணரக் காண்ப தெப்போ?
23. எப்போது முன்னினைவே எவ்விடமு நின்மயமே முப்போது முன்நாமம் மொழிவேன் — அப்புநிறை வெட்டுக் குளத்து வேற்கண்ணும் நின்பதத்தில் அடியின்றி யேவென்னை அலை.

24. அஜையே அணிக்கழுகே அஞ்சுந் தனிவழிக்குத்  
துஜையேவெட் டுக்குளத்துத் தூமண்யே — புஜையே  
சுந்தரியே யெந்தை துஜைவியென் வல்வினையை  
வந்தரியே தாநல் வரம்.
25. வரலக்ஞமி யென்றுன்னை வாயார வாழ்த்தபவர்  
குரவிற் குழையும் கொழுந்தே — அராற்  
மருங்கி ஸனிசெய்து மகிழ்வெட்டுக் குளத்துறையும்  
கரும்பே யெனைச்சேருன் கால்
26. கால னெனைநாடிக் கடுகி வரும்போதுன்  
காவிற் சேர்த்தென்னைக் காவாய் — கோல  
மயிலேவெட் டுக்குளத்து மாதுளம்பூ மேனியளே  
குயிலேகு வளைக்கண்ணி யே.
27. கண்ணின் மணியே கருதரிய வெட்டுக்குளப்  
பெண்ணிற் பெருந்தக்க பேரூழுகே — நுண்ணுால்  
இடையாளே வல்ல இமவான்றன் கோமளமே  
விடையேறி யந்தகளை வீழ்த்து.
28. வீழ்வேனுன் பாதார விந்தத்தில் வெட்டுக்குள  
வாழ்வே மகிட மர்த்தனியே — தாழ்வேதும்  
வாரா தெஜைக்காக்க வல்லவளே யுன்னையென்றும்  
ஓராதார் நெஞ்சத் தொளி.
29. ஒளியே யொளிப்பிழம்பே யுஜையுனர்வார் நெஞ்சக்  
களியேவெட் டுக்குளத்துக் கலையரசி — எளியேன்  
நெஞ்சத் தடத்து நிறையாத துமேனே  
கஞ்சத் தனந்தானே காண்.
30. கானும் இடமெல்லாம் ஞான ரதியே நீ  
பூனும் அணியினக்கும் பூத்தருளே — வாணி  
தொழுவார்க் கருள்வெட்டுக் குளத்துன் திருப்பதத்தே  
விழுவார்க்குத் தீர்ப்பாய் வினை.
31. வினைதன்னைச் செய்வேன் வினைக்கும் பவப்பயிர்கள்  
தனையறுக்கும் தாயேநற் சாழுண்டை — எஜைக்காவாய்  
குட்டித் தலைவனங்கிக் கூடுவார் குறைதீர்க்கும்  
வெட்டுக் குளத்துவெளி யே.

32. வெளியில் நடஞ்செய்யும் விமலன் திருப்பாவாய் தெளிவேவெட் உக்குளத்துத் தெய்வமே — அளிகுழும் தார்கொன்றை சூடும் தாயேநின் பாதத்திற் சேர்த்தென்னை யாள்வதுன் திறம்.
33. திறந்த மனத்தோடு சேவடியைப் பூசிக்கும் சிறந்தடியார் சிந்தணையுட் டேனே — பிறந்த பிறப்பறுக்கும் வெட்டுக்குளப் பெருவாழ்வே என்னை மறுப்பின்றி யாள்வதைத்து மனம்.
34. மனத்தகத் தேயன்பர் மகிழும் விரிசடையோன் தனத்தகத் தேவாழும் தாமரையே — நினைத்துவழி பட்டுயர்வார் கூடும் வெட்டுக்குளப் பதிவாழ் பெட்டகமே என்னகுறை பிறிது.
35. பிறிதொன்றே யுனிலையஸ்லாற் பேணு வரமெனக்கு நிறைகுங்றே நீயென்றும் தாராய் — கறைநின்ற கண்டன்ம கிழ்வெட்டுக் குளத்துக் கணக்குழையே வண்டார் குழல்வஸ் லியே.
36. வஸ்லீவ ராகிவடி வாய்பிகையே என்றெல்லாம் சொல்லித் துதிப்பார் துயர்தீர்ப்பாய் — அல்லி மலரும்வெட் உக்குளத்து மாதங்கி யென்வாழ்வு புலரும் வகையென்று புகல்.
37. புகவிடமே திக்கற்றேர் பொருந்தும் திருத்துணையே மகிழிடமே மாயே மாமறையே — அகழ்வாரைத் தாங்கும்வெட் உக்குளத்துத் தாமரையே நின்பதத்தில் தாங்கும் வரந்தா சுகம்.
38. சுகமே சுகத்தி லுறுபயனே சொல்லருங்கற் பகமே யெனையானும் பைரவியே — இகமீதில் நல்லகுடி யிற்பிறந்தார் நாடும்வெட் உக்குளத்து வஸ்லபையே வாழ்வின் கருத்தே !
39. கருத்தில் நிறைபவனே காண்பரிய பேரொளியே திருத்திழை யேதெய்வ மகனே — கருத்தோடு நத்து மடியார்க்கு நல்லருள்செய் வெட்டுக்குளப் பத்தினியே நீக்கடைக்கண் பார்.

40. பார்த்தற் கருள்செய்த பரமனிடப் பங்கில்  
நேர்த்தி யுடனமர்ந்த நித்திலமே — கீர்த்தியுள்ள  
வெட்டுக் குளத்தை விரும்புமன்ன பூரணியே  
பட்டுப்போம் போதருள்செய் பரிந்து.
41. பரிந்துநன் மனத்தால் பரவுவார்க் கன்றருள்  
சொரிந்தே மகிழும் சுந்தரியே — நிறைந்தமனம்  
உடையார் தொழும்வெட்டுக் குளத்தினுண் மையுருவை  
உடையாளே நின்பதமே யுறுதி.
42. உறுதிப் பொருளுள்ளை யிறுகப் பிடித்தேன்  
இறுதிப் பயன்பெற்றேன் இனியென்ன — பொறுமை  
உளத்தோடு தொழுவார்க ஞரித்தோடு சேர்வெட்டுக்  
குளத்தாடு மயிலேநற் கொடி!
43. கொடியவ ராமைவர் கொடிபோல் எனைப் பிணித்த  
மிடியகல நீயருள்செய் மீணுட்சி — வடிவழகன்  
வணங்கு நிலைபெற்ற வாழ்வரசி வெட்டுக்குளத்  
தணங்கேநா னுந்தனப யம்.
44. அபய கரத்தழகி அடியவரைக் காப்பதென்றே  
சபத மெடுத்த சாமளையே — தபசிகஞம்  
கதியுறும் வண்ணம் கருதுவெட் டுக்குளத்து  
மதியேநல் வாழ்வை வழங்கு.
45. வழங்கும் திருவருளே வடிவேக ருணைமழை  
முழங்கிப் பொழியும் முகிலே — துலங்கும்  
காஞ்சிவெட் டுக்குளத்துக் காமாட்சி யுளமிரங்கி  
வாஞ்சையுட னிங்குவந் தாள்.
46. வந்தருளே யென்னையு வந்தருளே வெட்டுச்சுளச்  
சிந்தாகுலம் தீர்க்கும் செங்கனியே — நொந்தார்க்குத்  
தித்திக்கும் தீம்பா லழுதே தெளிதேனே  
முத்திக்கு வித்தே முதல்.
47. முதலும் முடிவுமிலா முருகவே டன்னைப்  
புதல்வ னுய்ப்புத்த புரந்தரியே — மதிலீகள்  
வானேங்கும் வெட்டுக் குளத்திலுறை வண்டறையும்  
தேனேங்கு மாமலரே தேற்று.

48. தேற்றுவா ரின்றித் திகைப்புண் டலைவேனை  
ஆற்றுப் படுத்தும் ஆரணங்கே — ஆற்றுப்  
பெருக்கேவெட் குக்குளமாம் பேரம்ப லத்திலுயர்  
நிருத்தமிடு வாய்மலநீ ருக்கு.
49. நீறுமலி மேனியனும் நீர்மலிந்த வேணியனின்  
சூருய்நி றைவெட்டுக் குளப்பதியின் — பேருய்  
உயர்ந்தவளே சங்காரி ஊழிப் பெருந்தனம்  
அயர்ந்தவளே வா ஆதரி
50. \*ஆதரிக்க மேய்க்கும் அழுகுமணி வண்ணன்றன்  
சோதரியே சொர்ணாக் கலசமே — தாதரியென்  
ருனந்த நட்டம் அயரும்வெட் குக்குளத்தின்  
தானந்த மில்லா தவளே.
51. தவமேதால் வெட்டுக்குளத் தாலயத்தைச் சூழ்ந்திடுவார்  
பவமே தொலைக்கும் பாலமிழ்தே — அவமே  
பொழுதைச் சுருக்குமிப் புல்லறிவோ னின்பாதம்  
தொழுவேன் நீயென்றன் துணை.
52. துணைவனுடன் கூடும் தொல்விளையை நீக்குதற்குப்  
புஜையா யமையும் புத்தொளியே — அஜைவேனுன்  
பாதாரம் வெட்டுக் குளத்துப் பழும்பதியின்  
ஆதாரமே நீ யரண்.
53. அரஞ்சர் மகிழும் அகிமா வினியே  
சரணீ யென்றுன் தாள்பணிவேன் — மரணம்  
பிறவியிலார் கூடுவெட்டுக் குளத்துப் பெரும்பதியின்  
நிறைகுடமே நில்லெண்றும் நெஞ்சு.
54. நெஞ்சம் உனக்கே நிலையாக வைத்தேன்  
விஞ்சுபுகழ் வெட்டுக் குளத்துக் — குஞ்சரியே  
அல்லவறுத் தென்றன் ஆசகற்றும் ஆத்தாளே  
மெஸ்லியலை மேஸ்நின் பதம்.
55. பதவம் புயமே பழியைத் துரத்தும்  
கதவங் கருணை கரியே — நிதமும்  
வழிபட் டெர்வார் வதிவெட் குக்குளத்  
தொளியே பிறவி ஒழி.

\* ஆ — ஆன்மா

56. ஒழித்துப் பயத்தை யுலகுக் கருளமுதச் செழிப்பைத் தருசென் கலசமே — விழுத்துளையே சொன்மலர்ப் பாவாரம் குடும்பெட் இக்குளத்துப் பொன்மலரே நின்பாதம் புகல்.
57. புகலே யுளையன்றிப் பொற்பதியாம் வெட்டுக்குளத் தகல்விளக்கே வேறினி யாரெனக்கு — திகழ்மதியைச் சூடும் அரவணிந்த சொக்கேசன் தன்மருங்கில் கூடும் அருட்குன்ற மே.
58. குன்றங் கடிந்தான் கொடுக்குர்க் குலமழித்தான் உன்றங் புதல்வன் ஒளிவேலான் — என்றும் அடியார்கள் கூடும் அழகுவெட் குக்குளத்து வடிவழுகே தாநல்ல வாழ்வு:
59. வாழ்ந்தே யலுத்தேன் வக்லமை யெலாமழிந்து தாழ்ந்தே யுளையடைந்தேன் தாயே — வீழ்ந்தடியார் தேடுவெட் குக்குளத்துத் தேவிவிரு பாகரியே பாடும் எளியேனைப் பார்.
60. பார்த்தன்வில் ஸாலஷ்த்தும் பாசுபதம் தான்கொடுத்த நேந்திரங்கள் மூன்றுடையான் நேயமே — சாத்திரங்கள் தேடியும் தேட்டானுத் தேவியரே வெட்டுக்குளத் தாடிமகிழ் அழகம்மை யே.
61. அம்மேயென வழைத்த அன்புச்சம் பந்தனுக்குப் பெம்மானுடன் வந்து பேறனித்தாய் — இம்மா நிலம்புக மூடுவெட்டுக் குளத்து நிமிர்தருவே தளர்ந்தே ணடியேனைத் தாங்கு
62. தாங்கி யுலகைனத்தும் தாவியசே வடிகளினுள் ஓங்கி யளந்த உத்தமனின் — வீங்குபுகழ் உடன்பிறப்பே வெட்டுக்குளத் தோங்கும் புரந்தரியே விடமானேன் சாடென் வினை.
63. வினைவழியே சென்று விதியென்று நம்பியுன்றன் நினைவின்றி யேயழியும் நெஞ்சனென்னை — சுளையாய வெட்டுக் குளத்தில் விரும்பிநடஞ் செய்துமகிழ் பெட்டகமே கால்பிடித் தேன்.

64. பிடியன் நடையாளே பெய்வளை மடந்தாய்  
கொடியேநல் வெட்டுக் குளத்தாளே — விடிவுபெற  
அமர்சே விக்கும் ஆலமுண்ட கண்டனரு  
கமர்பவளே தருவாய்நல் லாசி.
65. நல்ல மனமும் நல்லவித் தையதுவும்  
வல்லசந் தானமருள் வாழ்வே — தொல்லை  
இரும்பிறவி தன்னை ஈர்க்கும்வெட் குக்குளத்துக்  
கரும்பேதா ராய்நின் கழல்.
66. கழல் தொழுவார் போகாக் கவலைகளைப் போக்கும்  
அழலேந்தி பாகத் தயர்பவளே — குழற்கொன்றை  
குடிவெட் குக்குளத்திற் சுசித்துமசிழ் சுந்தரியே  
மோடிசெய் யாதுதவிர் மோகம்.
67. மோகத்தைக் கொல்லும் மோகனமே யருள்பொழியும்  
மேகமே சிந்தூர மேனியளே — நாகமணிந்  
தாடு மரனேஞ்டு கூடிவெட் குக்குளத்தே  
யாடுங் கலையர சியே.
68. \*அரசன் தருக்கை யடக்கியவன் பங்கிழுநை  
இரக்குள்ள தாயே இளநங்காய் — பெருக்கமுள்ள  
வெட்டுக் குளத்தாளே விசாலாட்சி மும்மலத்தின்  
கட்டறுக்கும் காந்திமதி யே.
69. மதிநுதல் நங்காயென் மனமா சகற்றிக்  
கதியருளும் கல்யாண சுந்தரியே — பதியுடனே  
கலந்தாடும் வெட்டுக்குளக் கனகாம் பிகையே  
நலந்திங்கி அும்மங்கினை நல்கு.
70. நல்குரவு மின்பழும் நாயகியே நான்செய்த  
வல்விளைக ளால்வந்த வாழ்வே — செல்வநிறை  
தேன்மலியு வெட்டுத் திருக்குளத்துத் தேய்வமே  
நான்விடிவு தேடுவதெந் நான்?
71. நாளென்ன செய்யுமென்னை நாடிவந் துற்ற  
கோளென்னா செய்யுங் குயின்மொழியே — தாள்பணியும்  
அன்பர்தொழு வெட்டுக்குளத் தறம்வளர்த்த நாயகியே  
நின்பதமே என்றன் நிழல்.

\*அரசன்:- அரக்கன் - இராவணன்

72. நிழலார்ந்த சோலை நிறைவெட்டுக் குளத்துக் கழலேனின் பாதங் கைதொழுவேன் — அழலோடு மானும் மருவும் மதியுந் தரித்தவேங் கோனும் மகிழ்கோதை யே.
73. கோதகல வேண்டுக் குழந்து தொழுவார்தம் தீதகற்றுந் திருநிலை நாயகியே — போதமாம் பேறுதரும் வெட்டுக்குளப் பேரெழில் நங்காய் நீறுதரி மார்பன் கூறே.
74. கூறுடைய வேடமொடு கூடியழ காயதொரு ஏறுடையான் பங்கில் இயைபவளே — நாறுமலர்ச் சோலைதரு தேமலர்கள் சூடியடி யார்கள்தொழும் கோலவெட் இக்குளத்தா ளே!
75. தாளால் அரச்கன் ரேன் சாய்த்த தலைவன்றன் தோளால் அனைசொக்க நாயகியே — தாழ்வார் தொல்லை விளைதீர்க்கும் தொல்வெட்டுக் குளத்தாளே இல்லை யெனுதருள்செய் யினி.
76. இனியவளே யென்றன் இன்னல் களைவதற்கு இனியெவளே நீயன்றி யெந்தாயே — முனிவர்களும் தேடொனு வெட்டுக்குளத் தேவியே நின்னருளை நாடினேன் செய்யென்றும் நலம்.
77. நலஞ்சிறிது மில்லா நாயேற்கு முத்தி நலமளிக்கும் நன்முலை நாயகியே — வலம்வருவார் குறைதீர்க்கு வெட்டுக் குளத்து மகிழ்குன்றே கறைகள்சே ராதென்னைக் கா.
78. காமலிந்த வெட்டுக் குளத்துக் கனங்குழழுயே ழுமலிந்த தோளி பொன்மயிலே — காமலைக்கண் ஞைலெரித்த ஆலமுண்ட நிலகண்டன் கூடிமகிழ் \*மாலெரித்த கோல மகளே.
79. கோலமா மயில்களாடும் கொண்டல் மழைபொழியும் சீலமிகு வெட்டுக்குளச் சிவபுரியாம் - ஞாலமெல்லாம் பூத்து மகிழும் புரந்தரியைப் பத்தியொடு ஏத்தியுரம் பேணுபதி யே.

\*மால் - மயக்கம்

80. பதியாம் நிறைந்து பழவினை கள்நலிய நதிசூடி யாடும் நம்பன்னுடு — ச்ருதியோடு கலந்து நடமாடும் கமழுவெட்டுக் குளத்திறை நலிந்தே னெளையாள் நயந்து.
81. நயந்தார்க் கருள்பலவும் நல்குபுவ னேஸ்வரியாள் பயந்தரு மழுவுடைப் பரமன்னுடு — வியந்தார் பரவுவெட் டுக்குளத்தே பதந்தாக்கி யாடிப்பல் வரமுந் தருவாள் வலிந்து.
82. வலிகெடுத்தார் தீயரக்கள் வரையசைத்த ஞான்று வலிகெடுத்தாம் நிவல்ல மகிடனையே — மலியும் பத்தரீகள் கூடும் பதிவெட்டுக் குளத்தினிலே நித்தமருள் பொழிய நிலவே.
83. நிலவைச் சடையில் தரித்த நிமலன்னுடு குலவும் பதிவெட்டுக் குளத்தே — உலவும் மின்னுஞ் சுடர்க்கொடியாம் மேனியளே நல்லருள்செய் பின்னு சடைப்பிராட்டி யே.
84. சடையோ கருமேசம் தாள்கமல மன்னாப் பெட்டயோ வெனுமாறு பேரழகு — விடையோன் பாகத்தமர் வெட்டுக் குளத்துமலர் பங்கயமே வேகங் கெடுக்கும் விடவே.
85. விடவேயென் வாழ்விள் விளக்கே யழகுதிரள் வடிவேயருள் வைக லாம்பிகையே — மிடியகல வேண்டித் தொழுதடியார் வீழும்வெட் டுக்குளத்தில் தாண்டவஞ்செய் தாமரை யே!
86. தாமரையி வயனுமரி தானவரும் தேடரிய பூமருவும் பொற்பாதப் பூங்குழலி — தேமலியும் பூமலிந்த வெட்டுக் குளத்துப் புரிவாழும் சாமளைநிள் பாதம் சரண்.
87. சரணீவெட் டுக்குளத்துத் தர்மசம் வர்த்தனியே அரணீயெப் போது மடியேற்கு — புரநீறு படவெரித்த வீசன் பாம்பணியுங் கோமான் இடமெடுத்த சுகபாணி யே.

88. சுகபாணி யபிராமி சொக்கநா தர்ச்சிக்கும் மகளாய்ந் வீற்றிருக்கும் மாண்புதனை — தகவாய் நான் திறமுரைக்க வழியறியேன் திகழ்வெட்டு குக்குளத்தின் உறைபவளே யுன்னை யுணர்த்து.
89. உணர்வாய்க் கலந்துன் உணர்வே யறிந்துன் நுணர்வே யுணரும் உணர்வறியேன் — உணர்வழிந்து பிரியும்போ துன்நாமம் பேசும் திருவருளைப் புரிவெட்டுக் குளத்துப் பூவே!
90. பூபார மாணேன் பொல்லாங்கெல் லாம்புரிவேன் \*தாவார மில்லேன் தாரகையே — நாவாரத் துதிப்பார் குறைதீர்க்கும் தூயவெட்டு குக்குளத்தே உதிக்கும் வெள்ளோதி மமே.
91. ஒதி யுலகுக்கோர் ஒண்பொரு ளாகிமெய்ச் சோதியென் ருதொழுவார் து யர்தீர்ப்பாய் — வேதங்கள் ஒடி ஒளிக்கும் உயர்வெட்டுக் குளத்துநலம் தேடித் தரும் செல்வியே
92. செல்வ மலிகின்ற செய்யவெட்டு குக்குளத்தே வல்வினை போக்கவென வாய்த்தவளே — கல்மனமும் கரைத்தாள வல்ல காபாலி பங்கை உரித்தாக்கீக் கொண்ட வுமையே
93. உமையேவெட்டு குக்குளத்தின் உயர்தனிச் செம்பொன்னே நமையேயாட் கொள்ளவந்த நாயகியே — இமையவரும் திசைமுகனும் மாலும் தெரியவொண்ணாலு ஈசற்கு இசைமுகந்த ஏந்திமை யே.
94. ஏந்தி யறுமுகஜை ஈந்தாய் புவனமெல்லாம் மாந்தி யவனருளை மன்னுதற்காய் — சாந்தியிடன் வாழ்வோர் வதிவிவெட்டுக் குளத்திலுறை நல்வாழ்வே தாழ்வுவா ராதருளல் தயவு.
95. தயாவான தத்துவமாய்த் தாயிற் சிறந்தவளாய்ச் செயமான செல்வஞ் சேர்ப்பவளாய் — தவமார்ந்த சீலர் தொழுவெட்டுக் குளத்துச்சி வக்கொழுந்தாய்ச் சால வொளிர் ஞானமே

\* தாவாரம் — துன்பத்தில் பங்கு.

96. ஞான நலமுணர்த்த ஞானசம் பந்தனெனும் பானல் வாயானேரு பாலகற்கு — கோணேடு அர்ந்தாய்வெட்டு குக்குளத்தே யுவந்துதரித் தின்னருளை நந்தருளத் தாமதம் என்னே !
97. எந்நே ரமுமுனாது இனிக்கும் பதமலரை அங்னே யான்குட அருள்தாராய் — மன்னே மாமதுர மேவெட்டுக் குளத்து மகிழ்மாமணியே யாமநியந் தாவனுடு தி.
98. புது சூலீஸி புடைகுழ வீற்றிருக்கும் நாத ஜெகூடு நாயகியே — வேததெந்தி தழைக்குவெட்டு குக்குளத்துத் தற்பரரயே நின்பதத்தில் இளையிபாற்றிக் கொள்ளன்னை ஏற்று.
99. ஏற்றும் அடியேனை இதமாகப் தாம்புயத்தில் சேர்த்தாய் செழுங்கமலச் செல்வியே — ஆற்று தழுவார் துயரகற்றும் அருள்வெட்டுக் குளத்தெதநினைந் தழுவார்க் கிடரில்லை யே.
100. இல்லையெனுங் கொடுமைத் தோல்லைகளை லாந்துரத்த வல்லவ னோமட்டு வார்க்குழலி — எல்லையிலாப் பொற்பதமே வெட்டுக்குளப் பொக்கிஷமே சூவைநிகர் கந்பகமே தாநற் கலை.

— சுப மங்களம் —

ஓம் சக்தி !